

Năm 2004

Năm 2004 cũng là một năm hoạt động rất tích cực của VOSA để kỷ niệm 10 năm thành lập (1994-2004). VOSA đã gửi đến quý vị bộ DVD (2 đĩa) gói gọn những hình ảnh hoạt động của VOSA suốt 10 năm, và những đoạn phim sống động khi đi giúp các nơi ở Việt Nam.

Trong năm 2004, VOSA đã giúp thêm 3 nhà tình thương nuôi trẻ mồ côi, đó là: Nhà tình thương Trần Châu ở Phan Rang, Tia Sáng ở Bảo Lộc, Thủy Biều ở Huế. Ngoài ra, VOSA còn thực hiện thêm một loạt các hoạt động từ thiện khác như giúp thương phế binh VNCH và người già cả bệnh hoạn, giúp xe lăn cho người tàn tật, giúp tiền mua thuốc cho bệnh nhân ung thư, phát quà cho người nghèo ở các nơi xa xôi nghèo khổ.

Năm 2004, VOSA đã:

- 1) Giúp nhà tình thương Vinh Sơn 2 ở Kontum, nơi đang nuôi 215 trẻ mồ côi, quà tặng gồm quần áo, thuốc tây, kem đánh răng, xà bông, gạo, sữa, thực phẩm khô và \$500 tiền mặt để giúp nuôi các cháu. Tổng cộng \$1,000. Đồng thời giúp xây nhà mái vòm lợp tôn để phơi quần áo cho các cháu trong mùa mưa, công trình này trị giá \$1,300.
- 2) Tặng 2 máy computer mới cho nhà tình thương Diêu Pháp, Long Thành, đồng thời giúp 5 máy tính, học cụ, thuốc men, quần áo, giày dép, đồ chơi, và \$300 tiền mặt để phụ giúp nuôi trẻ mồ côi. Tổng cộng trị giá \$1,200.
- 3) Gửi tiền cho chùa Lá đọt 2 để giúp hoàn thành công trình xây phòng ngủ cho trẻ mồ côi và người già. Đồng thời giúp trẻ mồ côi chùa Lá tiền học Anh Văn (\$20/tháng) và tặng tập vở, giày dép, thực phẩm khô, 4 bữa ăn ngon cho trẻ mồ côi chùa Lá. Tổng cộng \$1,490.
- 4) Tặng 10 xe đạp, 5 máy tính, quần áo, thuốc tây, dầu gội đầu, xà bông, đồ chơi, và \$200 tiền mặt cho nhà tình thương chùa Pháp Võ. Nơi đây đang nuôi dạy 160 trẻ gái mồ côi. Tổng cộng \$800.
- 5) Giúp trẻ mồ côi khiếm thị ở Cầu Lạc Bộ Bùng Sáng 2 bữa ăn ngon và tiền mặt. Trị giá \$400.
- 6) Giúp trẻ mồ côi nhà tình thương Tà Nung toàn bộ sách vở trong một năm học, và quần áo, giày dép, mũ, bánh kẹo, xà bông, kem đánh răng, đồ chơi. Trị giá \$400.
- 7) Giúp trẻ suy dinh dưỡng xã Tà Nung \$100.
- 8) Giúp nhà tình thương nuôi trẻ khuyết tật Tia Sáng, Bảo Lộc \$500.
- 9) Giúp nhà tình thương nuôi trẻ khuyết tật và người già bị bệnh thần kinh Trần Châu, Phan Rang \$300.
- 10) Giúp nhà tình thương nuôi trẻ khuyết tật Thủy Biều, Huế \$400.
- 11) Giúp 3 xe lăn cho người tàn tật \$360.
- 12) Giúp 8 bệnh nhân nghèo tại bệnh viện ung bướu có tiền mua thuốc, mỗi bệnh nhân \$50. Tổng cộng \$400.
- 13) Giúp TPB và người già cả tàn tật, môi trường hợp \$50. Tổng cộng \$970.
- 14) Giúp phòng khám bệnh từ thiện Vạn Thành và phòng khám bệnh từ thiện Tà Nung (Lâm Đồng) \$500 gồm thuốc tây và tiền mặt.
- 15) Phát quà cho người nghèo ở Lạc Dương (Lâm Đồng), Long Thành, và Nhà Bè. \$350.

16) Cấp 52 học bổng cho học sinh nghèo gồm 32 học bổng bảo trợ (\$100 hay hơn/năm) và 20 học bổng căn bản(\$40/năm).

Những mảnh đời...

Sau đây là trích đoạn một vài bài viết của chị Thu (đại diện VOSA tại Việt Nam) trên những quãng đường dong duổi đến tận các nơi xa xôi tìm hiểu và trao tiền trực tiếp cho các trường hợp mà VOSA giúp đỡ

Sài Gòn, ngày.....

Hôm nay Thu mới vào bệnh viện ung bướu tìm hiểu và được biết một số trường hợp đáng thương lắm. Thu đã hỏi rõ ràng và biết đó là sự thật. Thu đã trao tiền, chụp hình, và nói họ viết thư cảm ơn.

- 1) Chị Nguyễn thị Sơn, 45 tuổi, quê ở Bến Tre. Chị Sơn nằm ngoài hàng lang khu B bi. Ung thư vú. Chị bị đã gần 10 năm. Khi vừa chớm bệnh, chồng chị biết được đã bỏ chị để đi lấy vợ khác. Một mình phải tần tảo nuôi con còn nhỏ dại. Đến khi đau quá phải vào bệnh viện chữa trị, chị phải gửi con cho hàng xóm nuôi. Không có tiền nằm trong phòng bệnh, chị phải nằm ngoài hành lang. Chị đến phòng các bệnh nhân có tiền, xin giặt quần áo thuê và lượm lon nước ngọt để bán, chắt chiu từng đồng mua thuốc giảm đau. Khi Thu hỏi chuyện chị thì nước mắt chị cứ trào ra và nghẹn lời không nói được. Những người cùng hoàn cảnh nằm ngoài hành lang cũng đều xót xa cho chị Sơn.
- 2) Chị Hồ thị An, 50 tuổi. Bị ung thư tử cung đã 10 năm rồi. Chị nằm ngoài hành lang khu B. Cha mẹ chị An mất sớm từ khi chị mới 12 tuổi, để lại cho 2 anh em chị căn nhà nhỏ ở khu Mả Lạng. Sau đó anh chị lấy vợ và mọi người cùng ở chung trong căn nhà nhỏ này. Dù còn bé, chị phải bưng chài đi làm mướn để lấy tiền sinh sống, vì không có sức khỏe nên cũng ít ai thuê. Trong khi chị đi tỉnh xa làm người giúp việc nhà, anh của chị đã nhân đó gạt tên chị ra khỏi hộ khẩu và bán nhà dọn đi nơi khác mất tích luôn. Người chủ của chị, khi chị lên cơn đau, đã chở chị vô bệnh viện rồi bỏ chị ở đó. Không một đồng dính túi, một thân cô cút một mình. Chị đau đến nỗi không lết đi được. Những người cùng hoàn cảnh đã xin cơm bố thí cho chị ăn và ngày ngày chị ngồi xin tiền những người qua lại để mua thuốc giảm đau. Khi Thu gặp chị, chị chỉ biết khóc mà không nói được tiếng nào. Ai cũng nói chị hiền lắm. Chị không đi được, chỉ lết thôi, khi trao tiền, Thu phải ngồi xuống đưa cho chị. Lúc nào chị cũng phải đeo bịch nilon đựng nước tiểu thải ra vì chị không đi tiểu như bình thường được nữa, thảm thương quá !
- 3) Chị Phạm thị Ly, 51 tuổi, ở nhà thuê mướn tại xã Lộc Tiến, huyện Bảo Lộc. Chồng chị phải đi làm thuê nuôi đứa con mới 7 tuổi bị bệnh tim không có tiền mổ đang nằm chờ chết. Chị bị ung thư vú và còn bị bướu thịt nổi lên khắp mặt mũi và khắp người. Nhìn chị

là bây giờ chú có thể yên tâm nhắm mắt ra đi vì đã được thăm hỏi, đã được nhớ đến dù chỉ một lần trong đời. Chú khác nói rằng tưởng là nước mắt đã khô cạn theo năm tháng nhưng nay lại tuôn rơi vì sung sướng và cảm động. Nhìn những giọt nước mắt trên khuôn mặt khô cạn, khắc khổ của các chú, các anh TPB. Thu đã không cầm được nước mắt vì xúc động và lòng cũng rất vui vì mình đã làm được việc có ý nghĩa.

Huế, ngày.....

Sau đây là hoàn cảnh các TPB mà Hội đã tặng quà:

- 1) Anh Võ quốc Việt, cụt tay trái, anh chị có 5 con. Cháu đầu bị chất độc màu da cam đang nằm bệnh viện, 4 cháu nhỏ còn đi học. Hai vợ chồng đẩy xe bán thuốc lá dạo kiếm sống. Vết thương anh đau nhức mỗi lúc trời trở trời nhưng không có tiền mua thuốc uống. Anh rất cảm động khi nhận được \$50 Hội gửi tặng.
- 2) Chú Lê Hải mù 2 mắt, chú năm nay đã 60 tuổi mà vẫn ngày ngày đi bán vé số mưu sinh. Các con chú cũng rất nghèo khổ nên không giúp được gì cho cha.
- 3) Anh Trần Ngọc Thố, cụt 2 chân, năm nay 55 tuổi. Nhà anh nằm ở cuối thôn, băng qua một cánh rừng trúc. Anh làm nghề đóng giày, hiện bị ung thư gan giai đoạn cuối, anh đau đớn nhưng không đi chữa chạy vì không có tiền. Ý nguyện của anh là xin cho con gái út của anh được giúp đỡ cho học hành tới nơi tới chốn một khi anh qua đời. (chú thích của VOSA: con gái anh là Trần thị Tùng đã được VOSA cấp học bổng bảo trợ từ niên học 2005, sau khi anh Thố mất).
- 4) Anh Nguyễn Nghệ, cụt 2 chân và 1 tay trái, năm nay anh 56 tuổi. Mặc dù chỉ còn một tay, anh đã cùng vợ làm nghề rèn nuôi các con khôn lớn. Trong nước mắt, anh đã kể Thu nghe những khổ đau tủi hờn và nghèo khó mà anh đã trải qua suốt 30 năm nay.
- 5) Anh Lê Văn Đình, cụt chân phải, 53 tuổi. anh cùng vợ làm nghề quán chổi đót nuôi mẹ già 93 tuổi bị bại liệt và 5 đứa con nên hoàn cảnh sống rất nghèo nàn vất vả.

Đức Trọng, ngày.....

- 1) Chị Nguyễn thị Lan bị tàn tật từ nhỏ do sốt bại liệt. Chị bị liệt 1 tay và 1 chân, nói không được. Cha mẹ chị mất sớm, chồng lại bỏ đi khi chị mới mang thai. Chị có 1 đứa con duy nhất nhưng chẳng may cháu lại bị chết đuối. Nay chị sống đơn độc một mình, ngày ngày lê từng bước đi bán vé số nuôi thân. Vừa qua, một trận bệnh nặng đã làm chị tiêu hết cả vốn liếng vé số vào tiền bệnh viện. Nay chị rất cần một số tiền nhỏ làm vốn đi bán vé số nuôi thân. Ai đến thăm chị cũng chỉ biết đứng khoanh tay cúi đầu nói được 2 tiếng cảm ơn rất khó khăn.
- 2) Bà Lương thị Kiên, 61 tuổi, có 7 người con. Vì nhà nghèo không được đi học, 6 cháu lớn lần lượt đi xa kiếm sống rồi lập gia đình ở xa. Nay bà già yếu giữ trẻ cho hàng xóm kiếm tiền nuôi đứa con út bị chậm phát triển và tim bẩm sinh, bà mong muốn có chút đỉnh tiền để thang thuốc cho con.
- 3) Cháu Kim thị Mỹ Linh, học lớp 9 trường Phú Hội. Cha cháu đã bỏ đi 16 năm rồi, để 4 mẹ con nheo nhóc phải xin ở nhờ trong chùa. Hai đứa lớn đi làm thuê giúp mẹ, còn Mỹ Linh là học sinh khá nhưng hoàn cảnh khổ quá, sợ không thể tiếp tục học được nữa, mẹ con Mỹ Linh tha thiết xin giúp đỡ 1 học bổng để Mỹ Linh có thể học đến hết lớp 12.

Thư của em Thái thị Kim Cúc, một người khiếm thị của cơ sở Bùng Sáng

Kim Cúc bị mù từ lúc lên 5 tuổi do róc mía vô ý bị dao cắm vô mắt. Em sống trong kiếp mù loà tăm tối cho đến khi nhạc sĩ Đào Khánh Trường nhận nuôi em, em đã được học chữ nổi, học đàn, và khi VOSA trợ cấp 16 em khiếm thị đầu tiên học nghề massage. Em đã được đào tạo đầu tiên, em rất khéo tay và thích hợp với nghề này. Hiện em Cúc đã lập gia đình và đã có một đứa con trai kháu khinh.

Sài Gòn, ngày 2 tháng 7 năm 2003

Cô kính mến,

Nhân kỷ niệm 10 năm thành lập Hội VOSA, chúng cháu là 14 bạn kỹ thuật viên massage. Chúng cháu luôn nhớ ơn cô Thủy và Hội VOSA đã chiêu cố đến cơ sở BÙNG SÁNG nói chung và phòng massage nói riêng.

Lần nào về Việt Nam cô cũng không quên chúng cháu. Các thành viên BÙNG SÁNG luôn nhớ những bữa ăn ngon, những khoản tài trợ, những bao gạo, và

lần nào cô cũng mua giúp những sản phẩm do chúng cháu làm ra. Thấm thoát đã 10 năm trôi qua, vậy là Hội VOSA cũng đã thành lập được 10 năm. Trong thời gian đó cô đã hết lòng giúp đỡ cho chúng cháu, mang tấm lòng nhân ái của mình giúp đỡ những người bất hạnh sống trong tăm tối như chúng cháu.

BÙNG SÁNG là một đại gia đình đầy tình yêu thương ấm áp. Thầy Đào Khánh Trường đã đem chúng cháu về đùm bọc dạy dỗ, bên cạnh đó còn có sự tài trợ giúp đỡ của Hội VOSA, đó là hạnh phúc của chúng cháu.

Hiện nay 14 kỹ thuật viên của phòng massage từ chỗ chưa biết gì đến bây giờ đã thành nghề, có thể tự kiếm sống. Tại phòng hiện nay đang đào tạo một số kỹ thuật viên mới đang học và tiếp tục học. Trong quá khứ, chúng cháu luôn mơ ước sẽ có một ngày chúng cháu có thể hòa nhập vào cuộc sống cộng đồng xã hội, và nay mơ ước đó đã thành hiện thực ! Đó là nhờ sự quan tâm giúp đỡ tận tình và lòng nhân ái của các cô chú trong Hội VOSA. Nay chúng cháu hứa sẽ cố gắng làm việc thật tốt để khỏi phụ lòng thầy Trường cũng như các cô chú trong Hội VOSA

Thôi, thư đã dài, cháu xin ngừng bút, chúc các cô chú luôn vui khỏe, vạn sự như ý.

Em Kim Cúc đang massage cho khách trong phòng massage do cơ sở Bùng Sáng lập ra.

Trung Tâm Giáo Dục Trẻ Khuyết tật Quận 4

Địa điểm : 91 Nguyễn Khoái, Phường 1, Quận 4. Tel: 9.401.282
Giám Đốc: Thượng Tọa Thích Từ Giang.

Trung tâm này được thành lập năm 1989 ở một nơi tập trung người lao động nghèo với những địa danh “xã hội đen” nổi tiếng như khu Khánh Hội, bến Vân Đồn v.v..

Xuất thân từ một gia đình nghèo Quận 4, Thượng Tọa Từ Giang hiểu được cái cơ cực tuyệt vọng của những cảnh đời lam lũ. Khi xuất gia và khi có điều kiện giúp đời, thượng tọa đã quyết định quay về Quận 4 để lập ra một ngôi chùa trong một ngõ hẻm khu lao động, và đã lập một trạm xá từ thiện chuyên chăm cứu, chữa thuốc nam miễn phí cho đồng bào nghèo quanh vùng.

Trung Tâm Giáo Dục Trẻ Khuyết Tật Quận 4 được thành lập cũng vì không đành lòng thấy những đứa trẻ khuyết tật lang thang, lê lét trên đường phố trong khi cha mẹ chúng bận rộn, quần quật cả ngày để kiếm tiền lo cho 3 bữa ăn của cả gia đình.

Các cháu khuyết tật Quận 4 và phái đoàn VOSA năm 2004

Trẻ khuyết tật ở đây bao gồm: câm điếc, chậm phát triển, bại liệt, động kinh, hội chứng down. Trung tâm gồm 17 giáo viên và 10 nhân viên đã chữa bệnh, chăm sóc, cho ăn bữa trưa, và dạy dỗ các em miễn phí. Trung bình mỗi đợt nuôi dạy được 100 em dưới hình thức bán trú. Sáng thì cha mẹ đưa con đến, chiều cha mẹ đến đón về. Đa số là dân lao động nghèo, mua gạo từng ngày nên học phí rất tượng trưng, gần như là miễn phí. Các cháu được chăm sóc, tắm rửa, cho ăn, dạy chữ, dạy múa, dạy hát. VOSA đã được xem các cháu câm điếc múa rất đẹp. các em rất dễ thương, hiếu khách, và lễ phép.

Tiền trang trải chi phí cho trung tâm này hoàn toàn trông nhờ vào sự đóng góp của các phật tử của chùa và các nhà hảo tâm.

Hình bên: trẻ khuyết tật Quận 4.

CƠ SỞ NUÔI DẠY TRẺ KHIẾM THỊ BỪNG SÁNG

ĐỊA CHỈ: 266/5 Nguyễn Tri Phương, Quận 10, Sài Gòn

ĐIỆN THOẠI: 9.270537 email: bungsang@hcm.vnn.vn

Thành lập một cách tình cờ năm 1977 chỉ với mục đích cứu mang 2 trẻ khiếm thị của một gia đình nghèo ở miền Trung, nhạc sĩ Đào Khánh Trường không ngờ căn nhà nhỏ 3m x 12 m của ông bây giờ là tổ ấm của 55 em khiếm thị. Trước khi tìm đến với thầy Trường, tất cả đều có hoàn cảnh rất bi đát, không mồ côi thì cũng thuộc gia đình quá nghèo, hoặc bị ruồng rẫy.

Chật chội, nóng nực, ăn uống thiếu thốn.

Các em phải ngủ xếp lớp như cá mè trên căn gác gỗ và thức ăn trong bữa cơm hàng ngày chỉ là đĩa rau luộc và mấy con cá nhỏ kho thật mặn. Trong những năm đầu, thầy trò thường xuyên chỉ đủ cơm ăn một buổi trong ngày. Nhưng con số các em tìm đến thầy Trường xin nương nấu ngày càng đông. Lý do là thầy Trường đã chú trọng cho các

em không những được học văn hóa như người sáng mắt, mà còn dạy nhạc và trang bị một nghề cho các em để khi lớn lên có thể tự nuôi sống được bản thân. Bây giờ hầu như em nào cũng biết sử dụng một nhạc cụ, sử dụng máy vi tính, đan giỏ, kết chổi, làm những đồ chơi bằng dây plastic.

Để giúp các em có một nghề thích hợp, năm 1999, VOSA đã hỗ trợ gần 3000 dollars để huấn luyện 16 em đầu tiên của Bùng Sáng học thành nghề massage, vật lý trị liệu. Đến nay Bùng Sáng đã thành lập được một cơ sở kinh doanh về massage, bấm huyệt, vật lý trị liệu ở 003 Lô E chung cư Ấm Quang, Quận 10.

Tháng 10 năm 2007 vừa qua, nhạc sĩ khiếm thị Đào Khánh Trường đã đột ngột từ trần sau một cơn bạo bệnh, để lại 55 em mù mờ cô đang rất bơ vơ không biết nương tựa vào ai.

NHÀ TÌNH THƯƠNG CHÙA DIỆU PHÁP

Địa chỉ: Ấp Tân Cang, xã Phước Tân, Long Thành, tỉnh Đồng Nai.

Người phụ trách: sư cô Huệ Đức, Tel: 091-844-571

Nằm sâu trong một vùng hẻo lánh của xã Phước Tân, cách ngã ba Vũng Tàu 7 km và từ đường quốc lộ phải đi sâu vào 6 km nữa trên con đường đất đỏ gập ghềnh đầy những ổ gà, ổ voi. Nhà

Diệu Pháp là mái mồ côi từ vài các cháu đang Chùa Diệu Pháp nhưng đã nuôi cẩn thận với chủ học vẫn mới giúp ra khỏi số phận nay đã có 21 nghiệp Đại Học, đi làm việc tự lập

tình thương chùa ấm của 153 trẻ tháng tuổi đến học đại học. chỉ có 6 ni cô, dạy các cháu rất trượng: "chỉ có trẻ mồ côi thoát hẩm hiu". Đến cháu đã tốt Cao Đẳng, và đã được rồi, kế tiếp

là 16 cháu đang học đại học tại Sài Gòn, 30 cháu đang học cấp 3 tại thành phố Biên Hoà. Số còn lại đều được đi học cấp 2 và 1 tại các trường địa phương.

Ngoại trừ việc chăm lo từng miếng ăn giấc ngủ cho trẻ mồ côi, để có tiền nuôi mấy trăm đứa trẻ, các sư cô đã phải mượn đất để làm rẫy trồng rau, trồng rừng, ương bán cây con. Các cháu lớn ngoại trừ giờ học đều phải tham gia việc canh tác này.

Nhà tình thương chùa Diệu Pháp thành lập cách đây đúng 18 năm, nhưng vì ở sâu trong vùng hẻo lánh nên chỉ mới 4 năm nay mới được các nhà hảo tâm biết đến. Từ những mái lá xơ xác che chắn tạm bợ, nay các cháu đã được sống trong các căn nhà gạch sạch mát, tiền ăn tiền học của các cháu cũng được các nhà hảo tâm giúp đỡ một phần. Chỗ ở cho 13 người tàn tật và 6 người già neo đơn cũng được sửa sang rộng thoáng.

NHÀ TÌNH THƯƠNG CHÙA DIỆU PHÁP (CƠ SỞ 2)

Với con số các cháu ngày càng đông và độ tuổi ngày càng tăng, phải nghĩ ra phương cách nào có thể nuôi các cháu lâu dài và chắc chắn. Nhân được một phật tử cúng dường cho một miếng đất nằm sâu trong vùng rừng núi huyện Dak-Hà, tỉnh Dak-Nông. Sư cô Huệ Đức đã quyết định chuyển 30 cháu mồ côi về đây để lập nên cơ sở 2 của nhà tình thương Diệu Pháp. Chỗ này là đất hoang vu nên các thầy trò phải ra sức phá rừng, phát hoang để trồng cây xà cừ với dự tính sau 10 năm có thể thu hoạch đủ để nuôi cơ sở 1 ở Long Thành. Hiện nay công trình cấp thiết là nhà ở cho các cháu đang thiếu kinh phí trầm trọng (dự trù khoảng 100 triệu đồng = 6300 US dollars nhưng chỉ mới quyên góp được 50 triệu = 3150 US dollars).

Từ khi biết Diệu Pháp vào năm 2000, đến nay VOSA đã đặt trọng tâm giúp đỡ cho nơi này với các hiện vật cần thiết như xe đạp, 3 máy computer, TV, máy tính, quần áo, giày dép, đồ chơi, học cụ, thực phẩm, thuốc men, và tiền mặt để nuôi dưỡng các cháu. Đồng thời VOSA đã vận động các tổ chức từ thiện khác giúp xây nhà bếp, phòng y tế, phòng đọc sách, nhà vệ sinh cho cơ sở 1. Song song đó là mua máy bơm nước, đào giếng, và một phần kinh phí xây nhà ở cho cơ sở 2.

MÃI ẨM TÌNH THƯƠNG THỦY BIỀU- HUẾ

Nhà nuôi trẻ mồ côi khuyết tật Thủy Biều nằm ở thôn Đông Phước, xã Thủy Biều, cách thành phố Huế 30 km. Nơi đây các soeur đang nuôi 48 cháu mồ côi khuyết tật, bao gồm câm điếc, bại não, chậm phát triển, bại liệt. Ngoài ra, các soeur còn cứu mang 4 cụ già lớn tuổi bệnh hoạn neo đơn.

Mặc dù thiếu thốn về tài chánh, các soeur đã nuôi dưỡng các cháu mồ côi rất chu đáo. Dù bị khuyết tật nhưng các cháu lúc nào cũng sạch sẽ, ngoan ngoãn dễ thương. Thêm vào đó, các soeur còn mở lòng đón nhận các cô gái lỡ mang thai vô thừa nhận, nuôi dưỡng cho đến ngày sanh để mẹ tròn con vuông rồi bà mẹ trẻ có quyền ra đi tạo lập cuộc đời mới, đưa con để lại cho các soeur nuôi dưỡng.

Miền Trung vừa qua đã bị những cơn lũ lụt tàn phá, xã Thủy Biều cũng trong cảnh hoang tàn. Lương thực hàng ngày là vấn đề nan giải hiện nay. Nhà mồ côi trẻ khuyết tật xã Thủy Biều đang rất khó khăn để lo 2 bữa cơm hàng ngày cho cả mấy chục người ở đây.

Xin quý vị ân nhân giúp đỡ.

Nhà tình thương chùa Pháp Võ

Địa chỉ: 28/1 Huỳnh Tấn Phát, xã Phú Xuân, huyện Nhà Bè, T.P. Hồ Chí Minh

Tel: 7-827-727

Email: thichnunhuthao@yahoo.com

Hiệu Trưởng: Ni sư Thích Nữ Như Thảo- trụ trì chùa Pháp Võ

Đây là trường mồ côi duy nhất ở Sài Gòn chỉ nuôi dạy riêng các trẻ gái, hiện thời có 153 cháu đang được nuôi dưỡng tại đây, trong đó có 30 cháu đã đi tu. Các cháu mồ côi trong độ tuổi từ 2 -16. Các cháu đến tuổi đi học đều được cấp sách đến trường và được các ni cô kèm thêm vào buổi tối. Các cháu đến từ nhiều nguồn: lang thang nơi vỉa hè; hoặc cha mẹ chết hết không nơi nương tựa, hoặc mồ côi do các trận lũ lụt xảy ra, hoặc cha mẹ bỏ nhau, con cái côi cút bơ vơ được hàng xóm dẫn đến gửi nuôi.

Vì được các ni sư kèm cặp kỹ nên các cháu rất ngoan và có kỷ luật. Các cháu rất chăm học, nhiều cháu đạt được danh hiệu học sinh giỏi. Tuy nhiên, các cháu còn thiếu thốn nhiều lắm: bữa cơm chỉ có canh rau và đậu hũ; đồ dùng học tập; đồ chơi và sách

báo giải trí rất hiếm hoi.

Nguồn thu nhập của chùa chủ yếu là nhờ các nhà từ thiện giúp đỡ. Chùa có mở một cơ sở làm nhang và phát hành kinh sách, cùng một quán cơm chay nhưng cũng không đủ vào đâu cho 153 cháu ăn học. Ni sư Như Thảo tha thiết xin quý vị ân nhân giúp đỡ học bổng cho các cháu học cấp 2 trở lên và các cháu học bổ túc văn hóa vì tiền học là một gánh nặng rất lớn cho chùa. Học bổng trung bình cho một cháu khoảng 40 USD/năm.

VOSA đã đến giúp đỡ nhà tình thương Pháp Võ 4 năm liền: 2002, 2003, 2004, 2005.

Nhà tình thương Tia Sáng, Bảo Lộc

Trường nuôi trẻ mồ côi Tia Sáng nằm tại xã Đại Lão, huyện Bảo Lộc, tỉnh Lâm Đồng. Nơi đây dân cư thưa thớt và nghèo khó, sống chủ yếu nhờ nghề hái trà.

Anh Tô Tuấn Anh, người lập ra ngôi trường này, cũng là một trẻ mồ côi. Từ nhỏ, anh Tô Tuấn Anh đã phải lăn lộn làm đủ thứ nghề để nuôi thân. Đến khi lớn lên, nhờ cần mẫn chăm chỉ, anh đã góp nhặt đủ vốn liếng để mở một công ty may mặc nho nhỏ tại vùng đất này. Khi công ty đang thời làm ăn phát đạt, anh Tuấn Anh thấy lũ trẻ mồ côi trong vùng sống quá khổ sở, thêm vào đó là cảnh sống như các thú hoang của các trẻ khuyết tật, bại não bị chính

Anh Tô Tuấn Anh và đại diện của chúng tôi tại ViệtNam trong phòng nuôi trẻ khuyết tật và bại não của trung tâm Tia Sáng.

gia đình chúng bỏ rơi vì họ không kham nổi thêm gánh nặng đè lên vai của cuộc sống vốn dĩ đói rách triền miên. Anh Tuấn đã lập ra trường nuôi trẻ mồ côi Tia Sáng, đang tay đón nhận 36 cháu mồ côi (trong đó có 17 cháu bị khuyết tật và bại não) về nuôi. Từ nguồn thu nhập của công ty, các cháu đã có một thời gian được hưởng sự no đủ, được học nghề, học chữ. Các trẻ bại não cũng có nhân viên chăm sóc đầy đủ.

Cách đây khoảng hai năm, ngành may mặc ở Việt Nam bị thua lỗ nặng, công ty của anh Tuấn Anh cũng nằm trong tình trạng chung, tài sản của anh đã ra đi dần dần theo sự thua lỗ này. Không còn tiền để nuôi các cháu mồ côi nữa, nhưng chẳng lẽ để mặc chúng chết đói ? anh Tô Tuấn Anh hiện nay không còn con đường nào khác là hàng ngày mang xô đến các nhà hàng ở thị xã Bảo Lộc xin cơm thừa đem về chiên lại cho các cháu ăn.

3 em trai lớn hiện đang làm việc tại xưởng cơ khí để phụ nuôi các em nhỏ.

Hiện nay anh Tuấn Anh đã dạy nghề cho 3 cháu trai lớn làm thợ cơ khí, rồi 8 cháu gái lớn đi hái trà để phụ nuôi các em nhỏ. Còn 8 cháu nhỏ vẫn được đi học, số còn lại là 17 cháu bị khuyết tật và bại não. Các cháu bại não phải có người chăm sóc 100% vì các cháu chỉ biết nằm một chỗ, ngay cả tiểu tiện

và đại tiện cũng không tự chủ được. Bây giờ chỉ còn 4 nhân viên tình nguyện ở lại chăm sóc các cháu bại não với tiền lương rất tượng trưng là 200.000 đồng VN/ tháng (tương đương 13 dollars)!

Khi chúng tôi đến thăm nơi này, anh Tuấn Anh cho biết với số tiền 100 dollars, anh có thể mua gạo ăn trong một tháng cho 36 cháu mồ côi cháu mồ côi tại đây. **Hiện tại nhu cầu khẩn thiết nhất là gạo và thức ăn để nuôi sống các cháu.**

VOSA đang trao phong bì tiền cho giám đốc nhà tình thương Tia Sáng để mua thực phẩm nuôi các cháu và người già bị tàn tật không nơi nương tựa.

Thư của soeur phụ trách nhà tình thương nuôi trẻ khuyết tật xã Thủy Biều (Huế)

Kính gửi quý ân nhân,

Xã Thủy Biều thuộc vùng ven của thành phố Huế. Nằm dọc theo bờ sông Hương nên hàng năm phải gánh chịu những cơn lụt lội quét đi hết hoa màu, nhà cửa v.v. . Mầu mỡ của đất cũng bị cuốn trôi theo dòng nước nên đất cần cỗi hơn, do đó dân chúng rất cơ cực vì phần đông họ sống nhờ vào nương rẫy. Vì muốn chia sẻ những nhọc nhằn của bà con tại vùng này, hội dòng Mến Thánh Giá lập ra nhà hộ sinh, lớp học tình thương, tủ thuốc từ thiện và cũng là nơi nuôi dạy các em bé khuyết tật. Cơ sở đã hoạt động được hơn 10 năm nay cũng nhờ có được sự trợ giúp của một vài hội đoàn, ân nhân. Tiếng

lành đồn xa, càng ngày những người ở những vùng, những tỉnh thật xa cũng đến đây để xin được giúp đỡ qua cơn ngặt nghèo. Vì không có được nguồn tài trợ nào lớn và lâu dài nên nội chuyện chạy cho có tiền nuôi ăn các em khuyết tật, các bà mẹ

nghèo đang nằm chờ ngày sanh đẻ và trang trải những chi phí hàng ngày của cơ sở cũng rất là khó khăn. Có những đợt các bà mẹ vào sanh đông hơn và các gia đình nghèo có các con em tàn tật xin gởi con nhiều hơn làm các soeur trong dòng rất là lo lắng và khốn đốn. Tuy vậy các soeur vẫn phải cố

gắng nhận vào chứ không nỡ bỏ mặc những hoàn cảnh đáng thương này được.

Vài dòng xin gửi lời cầu cứu đến quý vị ân nhân. Trong những công tác ở Thủy Biều kể trên, đặt biệt các soeur xin quý ân nhân trợ giúp cho các soeur có thêm tiền để mua thực phẩm, thuốc men và dụng cụ tập vật lý trị liệu cho các em khuyết tật vì nuôi một em bé khuyết tật rất khó khăn và tốn kém hơn bằng nuôi 3 em bé lành lặn.

Thay mặt các soeur ở cơ sở Thủy Biều, soeur xin chân thành cảm ơn và kính chúc ân nhân và quý quyến luôn bình an, sức khỏe.

Kính

Soeur Đỗ Thị Vọng

Phòng Khám, Cấp Phát Thuốc Miễn Phí Vạn Thành

Địa chỉ: Xã Vạn Thành, Đà Lạt, gần thác Cam Ly.

Người phụ trách: soeur Lê thị Tự, 53 Vạn Thành, Phường 5, Đà Lạt. Tel: 06-383-0258.

Phòng khám cách trung tâm thị xã Đà Lạt 5 km, do cố linh mục Nguyễn văn Thành sáng lập, hiện nay soeur Lê thị Tự điều hành với sự công tác của 1 số bác sĩ và y sĩ của Hội Chữ Thập Đỏ thành phố Đà Lạt.

Hiện nay phòng khám Vạn Thành mở cửa 2 ngày một tuần. Mỗi ngày có từ 60-80 bệnh

nhân được khám và phát thuốc miễn phí. Từ ngày thành lập đến nay, phòng khám đã chữa bệnh cho hàng chục ngàn lượt bệnh nhân, đa số là người dân tộc thiểu số và người nghèo ở các vùng hẻo lánh của tỉnh Lâm Đồng. Có nhiều người đã đi bộ băng rừng lội suối cả hai ngày đường để đến xin khám bệnh.

Từ khi được biết phòng khám Vạn Thành vào năm 1977. Đến nay hàng năm VOSA đều tặng phòng khám một số lượng thuốc có thể đủ dùng trong 2 – 3 tháng.

Phòng Khám, Cấp Phát Thuốc Miễn Phí Tà Nung

Năm 2003, thể theo nguyện vọng của dân nghèo tại xã hẻo lánh xa xôi này. Một nữ tu ở Tà Nung, người đã được gửi đi học khoá y sĩ trước đây, được phân công phụ trách phòng khám từ thiện Tà Nung, phòng khám này được sửa chữa từ một phòng học của trẻ mồ côi. Phòng khám chủ yếu chữa bệnh bằng thuốc Nam, do các soeur tự trồng trong vườn của nhà thờ. Mỗi tuần phòng khám chữa bệnh cho khoảng 30 bệnh nhân.

VOSA và hội từ thiện AC đã hỗ trợ kinh phí sửa chữa, trang bị giường nằm, và dụng cụ y tế cần bản cho phòng khám này.

NHÀ TÌNH THƯƠNG NUÔI TRẺ MỒ CÔI VÀ NHÀ NUÔI TRẺ SUY DINH DƯỠNG XÃ TÀ NUNG

ĐỊA CHỈ: Tà Nung, tỉnh Lâm Đồng

GIÁM ĐỐC: soeur Lê thị Tụ, điện thoại 063.830258

Tà Nung là nơi trú ngụ của người dân tộc thiểu số, nay cũng gần như một vùng kinh tế mới của tỉnh Lâm Đồng. Tà Nung cách thị xã Đà Lạt 40 km đường đèo trải đá và đất đỏ rất khó đi lại. Mùa mưa thì lầy lội trơn trượt, còn mùa nắng thì bụi mù trời. Dân chúng đa số là người dân Nhà nuôi trẻ mồ soeur Lê thị Tụ và điều hành. Nơi cháu mồ côi từ 7- thu nhập để nuôi mong vào lòng nhà từ thiện và lợi mẫu giáo của nhà Các trẻ mồ côi tại dân tộc thiểu số, ngoan và chăm chỉ, một buổi đi học, một buổi phụ các soeur trồng trọt trong mảnh đất của nhà giồng.

tộc rất nghèo. cô Tà Nung do các nữ tu khác đây nuôi dạy 23 16 tuổi. Nguồn các cháu chỉ trông hào tâm của các tước từ một nhà trẻ thờ xã Vạn Thành. đây đều là người các cháu rất

Bên cạnh nhà nuôi trẻ mồ côi là nhà nuôi trẻ suy dinh dưỡng, cả hai nơi này đều do cố linh mục Nguyễn văn Thành sáng lập năm 1996. Cứ mỗi đợt 6 tháng, khoảng 30 trẻ suy dinh dưỡng gầy còm bần thiêu ở địa phương được đưa vào đây. Tại đây, có 3 cô giáo trông nom và dạy dỗ cách thức làm vệ sinh, và dạy múa hát cho các cháu. Được cô

giáo cho ăn ngày 3 buổi theo một thực đơn giàu dinh dưỡng, sau 6 tháng, đa số các cháu đều mập mạp hẳn ra và sạch sẽ rất nhiều so với lúc mới vào. Vậy là đợt này "ra trường" để tiếp nhận 30 đứa trẻ còm cõi khác, chỉ trừ một số ít trẻ cá biệt quá gầy yếu phải giữ lại nuôi có khi đến 3 năm! Nhà nuôi trẻ này thực sự giúp được nhiều cháu tránh được nhiều chứng bệnh do suy dinh dưỡng.

Năm nào VOSA cũng đến tặng quà cho các cháu và hỗ trợ tiền để các soeur nuôi dạy trẻ

ở 2
nơi
này.

NHÀ TÌNH THƯƠNG VINH SƠN 2

Địa chỉ: thôn Kon Hrachốt, Phường Thống Nhất, thị xã Kontum

Người phụ trách: soeur Gông Y Byui. Tel: 060.861-939

Nằm sâu trong một buôn làng dân tộc ở vùng ngoại ô thị xã Kontum, nhà tình thương Vinh Sơn 2 là nơi nuôi dạy 215 cháu mồ côi từ mấy ngày tuổi đến 18 tuổi, phần lớn là người dân tộc thiểu số và trong độ tuổi từ 4 – 10. Các soeur phụ trách ở đây cũng là người dân tộc thiểu số.

Ở đây các cháu lớn phải làm rẫy và trồng rừng để có thêm thu nhập nuôi các cháu nhỏ.

Cơ sở từ thiện này do nữ tu Madelaine lập ra trên mảnh đất kế thừa của gia đình

bà. Chắt chiu nuôi trẻ

mồ côi trong những

căn nhà tôn chật

chội, năm 2000, bà

đã qua đời để lại cơ

sở từ thiện này và

gần 200 trẻ mồ côi

cho các soeur người

dân tộc nuôi dưỡng.

Trải qua những tháng

ngày vất vả, đến nay

con số trẻ mồ côi ở

Vinh Sơn 2 đã lên tới

215, và những căn nhà tôn chật chội đã được thay thế bằng nhà gạch thoáng

mát do các nhà hảo tâm giúp đỡ.

Tuy tiền gạo và tiền thức ăn hàng tháng của Vinh Sơn 2 được toà Tổng Giám

Mục Kontum chu cấp, nhưng tiền học, tiền quần áo, thuốc men, và các chi tiêu

khác cho 215 cháu vẫn phải trông chờ bàn tay của các nhà từ thiện. Cơ sở này

lại ở khuất trong sâu của một tỉnh cao nguyên xa xôi nghèo nàn nên cũng ít

người chịu lặn lội lên đó giúp. VOSA đã có lần chứng kiến cảnh các cháu ăn cơm,

trên bàn chỉ có tô canh rau và đĩa dưa leo xào. Cuộc sống các cháu thiếu thốn

rất nhiều, mấy trái banh da và ít đồ chơi nho nhỏ cũng làm các cháu rất vui. Tuy

vậy, dù lem luốc gầy gò nhưng các cháu rất hồn nhiên, yêu thích ca múa và thân

thiện đáng yêu hơn trẻ mồ côi ở bất kỳ chỗ nào khác.

VOSA đã 2 lần đến giúp Vinh Sơn 2 với những thùng hiện vật gồm quần áo, giày

dép, chăn màn, thuốc men, thực phẩm, xà bông, kem đánh răng, đồ chơi, bánh

keo, và quan trọng nhất là tiền mặt để góp phần nuôi dưỡng các cháu mồ côi tại

đây.

VOSA và soeur Madelaine năm 2000 tại nhà tình thương Vinh Sơn 2 Kontum

Những cuộc đời không may mắn

Sau đây, VOSA xin giới thiệu một số trong hàng trăm trường hợp mà VOSA đã tình cờ biết được và tìm đến giúp đỡ trong những năm qua.....

Hồ Trần Thái Bình, năm nay lên lớp 12, **Hồ Trần Bích Thuận**, năm nay lên lớp 9.

Hai cháu này có tất cả 6 chị em, anh lớn bị chết đuối, chị thứ hai bị đụng xe gây chấn thương sọ não bây giờ hoàn toàn mất trí nhớ.

Mẹ các cháu cách đây ít năm bị stroke gây ra tê liệt nửa người, gia đình nghèo không có tiền chạy chữa thuốc nên đã chết sau đó. Một mình cha các cháu đi làm mướn nuôi các con. Năm 2000, cha cháu thấy gia cảnh cùng quẫn, làm suốt ngày cũng chẳng kiếm đủ cơm nuôi các con, lại thêm buồn rầu quá lớn vì hết con trai chết rồi con gái bị xe đụng, rồi vợ chết, ông ta trong lúc quá tuyệt vọng đã quyết định sinh để lại 4 đứa con thơ.

Hai anh em phải bỏ học đi cạo mủ cao su nuôi hai đứa em nhỏ và người chị bị mất trí nhớ. Cách đây mấy năm,

một đứa em gái được dì của các cháu ở Quảng Nam đem về nuôi và một đứa em trai được ông nội ở Đà Nẵng đem về nuôi. Còn lại hai anh em trợ trợ không cha mẹ người thân chung quanh. Cha xứ và các giáo dân trong vùng thương tình đã giúp cho hai anh em đi học lại, ban ngày hai cháu ở trong nhà thờ giúp việc và đi học một buổi, ban đêm trở về ngủ trong căn nhà siêu vẹo mà cha mẹ để lại.

Hai cháu học khá và rất hiếu học, chăm ngoan, hai cháu đang ở trong xứ đạo của những người công nhân cạo mủ cao su ở Xuân Định, Xuân Lộc, Long Khánh.

Hiện hai cháu vẫn phải cưu mang người chị đã hoàn toàn ngây ngô như đứa trẻ lên 3 !

Tình trạng hiện nay: 2 anh em Thái Bình và Bích Thuận đều được học bổng bảo trợ của VOSA từ niên học 2003-2004. Năm 2005, em Thái Bình đã học xong lớp 12 và đã đi làm, như vậy VOSA không cần giúp đỡ nữa. Riêng em Bích Thuận năm 2005 xin được chuyển học bổng qua chương trình học nghề vì em muốn đi làm để lo cho 2 em nhỏ và người chị. Hai đứa em nhỏ đã được thân nhân nuôi ngoài Trung nay đã trả lại cho 2 anh em tiếp tục cưu mang.

Đỗ Xuân Thắng, niên học 2004-2005 học lớp 9. Bị cha Thắng bỏ rơi từ nhỏ, hai mẹ con trú thân nơi mái hiên nhà hàng xóm, sinh sống bằng cách bán nước giải khát và bán xăng lẻ cho khách qua đường trên đường quốc lộ 1. Vì hai mẹ con không có đất, không có nhà, soeur nơi đây đã vận động xin cho mấy tấm tôn và mượn một mảnh đất nhỏ của người bà con để đắp một cái nền bằng đất nện sơ sài. Hai mẹ con đi chặt cây cao su cắm lên và lấy những miếng nylon may lại quay chung quanh làm nhà. Nếu trời bình thường thì không sao, nhưng khi có mưa to gió lớn thì lại sụp hết. Đợi trời quang mây tạnh, hai mẹ con lại đi chặt cây cao su và xin bao nylon để dựng lại “căn nhà”.

Trang 1
 Gửi: Bà mẹ 22 tháng 7 năm 2005
 Kính gửi: Cô Bùi Thanh My
 Con tên là: Đỗ Xuân Thắng niên học tại trường THCS Xuân An.
 Đầu thư con xin gửi đến cô và gia đình lời chúc sức khỏe và lời thăm hỏi nhiệt nhất của con.
 Trước đây con xin cảm ơn cô đã thương đến hoàn cảnh gia đình con để giúp đỡ cho con trong năm học vừa qua. Con vô cùng sung sướng không biết nói gì hơn. Là bé cô gắng học thật giỏi, ngoan ngoãn để không phụ lòng cô.
 Mặc dù sức khỏe của con thì hay ốm ốm, mẹ con thì bị bệnh hiểm nghèo. Nhưng con sẽ cố gắng học thật tốt.
 Năm nay con đã nhận được số tiền là 100 USD con sẽ dùng số tiền này để đóng học phí, mua tập

Đã nghèo như vậy mà số phận nghiệt ngã lại không buông tha: mẹ của Thắng bị chứng suy tim và bị ung thư. Mẹ không bán hàng được nữa, Thắng vừa phải đi làm thuê, vừa đi học.

Dù gia cảnh nghèo như vậy, nhưng Thắng rất ngoan, hiền và hiếu học. Đã từng là học sinh giỏi nhiều năm liền.

Hình từ trên xuống: bên trái là thư cảm ơn của Thắng gửi cho người bảo trợ và hình Thắng nhận học bổng năm 2005. Bên phải là hình Thắng năm 2003 và mẹ Thắng năm 2005 đang cầm phong bì tiền giúp đỡ của VOSA để mua thuốc chữa bệnh. Tình trạng hiện nay: Thắng đã được học bổng bảo trợ VOSA (người bảo trợ là cô Bùi Thanh My-USA) liên tục từ niên học 2003 đến nay.

Mẹ chết vì ung thư cách đây 3 năm, cha lại bỏ rơi 2 đứa con côi cút để đi theo người đàn bà khác. Hai cháu Nguyễn thị Bích Mai (17 tuổi) và Nguyễn thị Rô Ly (15 tuổi) đã phải tìm về sống với bà ngoại ở xã Suối Nghệ, tỉnh Bà Rịa. Bà ngoại của hai cháu năm nay gần 70 tuổi nghèo khổ lại bị chứng giật kinh phong thường xuyên cho nên Bích Mai đã phải nghỉ học đi bán bánh dạo để nuôi 3 bà cháu. Cảnh nhà đói khổ thường xuyên. Đã vào đầu niên học, Rô Ly không có tiền đóng tiền trường nên có lẽ phải nghỉ học nếu không có sự giúp đỡ.

Từ trái qua phải : 3 bà cháu và đại diện của VOSA tại Vietnam trong căn nhà nghèo nàn của bà ngoại 2 cháu tại Suối Nghệ, Bà Rịa.

Giúp cho cháu Rô Ly được tiếp tục đi học cũng đỡ được một gánh nặng cơm áo đang đè lên đôi vai gầy guộc của cô bé Bích Mai đang ngày ngày đội thúng bánh đi bán để đổi lấy bữa cơm bữa đói bữa no cho 3 bà cháu đang sống hắt hiu nơi một vùng quê nghèo nàn heo lánh.

Tình trạng hiện nay: Rô Ly và Thuý Vượng(trường học bên dưới) đã được cấp học bổng bảo trợ của VOSA (\$100/năm) kể từ niên học 2004-2005

Gia đình anh Hà văn Hoàng ở xã Suối Nghệ, tỉnh Bà Rịa gồm có 4 người : hai vợ chồng và 2 con gái Hà thị Thuý Vượng, 15 tuổi, năm nay học lớp 10, và Hà thị Vân, năm nay 13 tuổi, học lớp 7. Anh Hà văn Hoàng bị bệnh suy thận mãn tính, người anh cứ phù lên, đau đớn chỉ nằm một chỗ, không làm gì được. Nhà có 3 sào đất cha mẹ để lại thì đã phải bán hết đi để chữa bệnh, nhưng bệnh thì vẫn hoàn đó, còn tài sản thì không còn gì cả. Vợ anh và hai con gái đã phải đi bóc hạt điều thuê, làm cả ngày mà 3 mẹ con chỉ kiếm được 25.000 đồng (gần 2 dollars/ngày), chỉ đủ cho bữa cơm dưa muối đạm bạc cho cả gia đình.

Gia đình anh Hoà và đại diện của VOSA tại Việt Nam

Cháu Thuý Vượng ngoại trừ giờ học ở trường, về nhà là phụ mẹ và em bóc hạt điều, cháu học giỏi, chăm ngoan, rất tha thiết được học để mai sau kiếm được việc làm khá để giúp đỡ gia đình. Nhưng hiện nay với thu nhập ít ỏi như vậy làm sao gia đình đủ tiền cho cháu đóng tiền trường? Khi đại diện của chúng tôi tiếp xúc với gia đình anh Hoàng, cả nhà đã khóc nức nở xin giúp

đỡ cho cháu Vượng tiếp tục việc học.

Đà Lạt, 21-12-2004

Kính gửi: Quý vị ân nhân

Tôi tên Nguyễn Đoàn Bá Minh Tâm, ở số nhà 6/8 đường 3 tháng 4, thành phố Đà Lạt, tỉnh Lâm Đồng.

Vừa qua tôi đã bị bệnh bướu niệu quản, 1/3 trên đã mổ và làm sinh thiết. Bác sĩ cho hay là tôi bị bướu ác tính, ung thư niêm mạc niệu quản và bác sĩ khuyên tôi nên đi hoá trị. Nhưng trong lúc này gia đình tôi gặp nhiều khó khăn, hai vợ chồng tôi phải nuôi hai con nhỏ, một chú ruột 45 tuổi bị bệnh thần kinh, và một bà nội già 79 tuổi.

Tất cả gia đình phải chen chúc ở trong một căn nhà thuê lụp xụp thì biết lấy đâu ra tiền mà đi hoá

trị, vì thế chúng tôi đều phải bó tay, cứ ở nhà chịu đựng cơn đau. Khi nào tôi lên cơn đau lắm thì gia đình tôi phải đi vay mượn ít tiền để đưa tôi vào bệnh viện, nhưng vì không có tiền để hoá trị nên mỗi lần như vậy thì bác sĩ lại cho thuốc uống, chích để giảm đau rồi cho về. Nếu có tiền thì đi hoá trị sớm sẽ đỡ được ung thư lan qua nơi khác, nếu bướu tái phát lại lúc nào thì sẽ xuống Sài Gòn để mổ lại.

Vừa rồi tôi bị đau dữ dội, phải vào bệnh viện tiếp tục, nhập viện một tuần rồi lại về. Khoản tiền nằm bệnh viện gia đình tôi phải vay mượn đến nay mỗi tháng chỉ có thể trả được tiền lãi, còn tiền gốc vẫn chưa trả được dù cả nhà có lúc chẳng có gạo mà ăn.

Dù vậy tôi cũng cố gắng hết sức để cố làm lụng vất vả để lo cho gia đình con cái, mong cho chúng được đến trường đi học để được nên người. Tôi có nghề sửa xe máy nên đã thuê một cái nhà nhỏ để làm chỗ sửa xe. Nhưng thật không biết nói sao khi đời tôi bất hạnh quá ! Có một hôm tôi đau quá phải vào bệnh viện nằm, gia đình tôi lo lắng sợ tôi chết trong lúc đó, bởi vì căn bệnh đã hành hạ tôi tới mức đi không nổi và bỏ ăn, miệng thì lở và người thì sốt. Cơn bệnh đã vất vả tôi tới mức tôi không còn sức chịu đựng được nữa, nhưng nhờ bàn tay nhân hậu và lương tâm người thầy thuốc, các bác sĩ đã tận tình chữa chạy cho tôi và tôi đã qua được cơn đau và phục hồi dần sức khoẻ. Gia đình tôi rất là mừng và tri ơn các bác sĩ đã cứu cho tôi sống lại để đủ sức tiếp tục lo cho con cái và bà nội già cho đến phút cuối cùng của cuộc đời tôi. Tôi tưởng chừng gia đình tôi đã qua cơn hoạn nạn nhưng không ngờ sóng gió lại ập đến: **tôi ở bệnh viện về được nửa tháng thì chỗ tôi thuê để sửa xe bị chập điện phát cháy, trong đó cháy 2 xe của khách bỏ sửa. Trách nhiệm của tôi là phải đền cho khách 2 chiếc xe này.**

Anh Minh Tâm đang sửa xe cho khách trong căn nhà nhỏ mà anh thuê để làm nghề này. Mặc dù rất đau đớn vì bị ung thư hành hạ nhưng anh rất cố gắng làm việc để trả nợ cho 2 cái xe đã bị cháy và để nuôi sống một gánh nặng gia đình.

Tôi thật sự bị sốc khi chuyện này xảy ra. Đau bệnh liên miên, tôi đã ra vào bệnh viện mấy lần trong một năm. Tiền nợ khi nằm bệnh viện chưa trả nổi thì lấy đâu ra tiền mà đền xe cho khách ? Tôi hụt hẫng đau khổ tuyệt vọng vô cùng. Gia đình tôi đã đến bước đường cùng rồi !!! **Lúc đó tôi nghĩ là trời đã không nhìn xuống mà thương cho kẻ bất hạnh nghèo nàn này thì tôi quyết định cùng vợ con chọn con đường chết để bớt cảnh đau**

khổ này. Khi đó những người hàng xóm cũng đến động viên an ủi gia đình tôi cố gắng vượt qua khó khăn, đừng có nghĩ quẩn, vì vậy tôi đã không làm chuyện dại dột nữa.

Anh Minh Tâm cùng với vợ con, bà mẹ già, và ông chú bị bệnh tâm thần trước căn nhà thuê của vợ chồng anh.

Bỗng một hôm, tôi được một người của quý hội (cô Thu) đến tìm gặp

gia đình tôi với mục đích thăm hỏi để giúp đỡ cho tôi chữa bệnh. Tôi vui mừng khôn xiết và bàng hoàng xúc động. Nhận được 100 dollars của quý vị trao tặng, tôi thật không biết nói sao, chỉ biết trong lòng tôi rất biết ơn tấm lòng nhân hậu của quý vị. Gia đình tôi không biết lấy gì để đền đáp ơn này của các cô bác, anh chị của quý hội từ thiện, cũng như các anh chị đại diện ở Việt Nam đã cất công tìm đến gia đình tôi để giúp tôi có lại sự sống và niềm hy vọng. Tôi chỉ mong sao có lại sức khoẻ để cố gắng làm việc lo cho gia đình.

Hiện nay bác sĩ nói tôi phải làm hoá trị để ngăn ngừa sớm các tế bào ung thư lan truyền đi các bộ phận khác trong cơ thể, tổng cộng phải làm 10 lần, mỗi lần phí tiền 1 triệu đồng (khoảng 65 đô la Mỹ), như vậy sẽ tốn hết thấy 10 triệu đồng (650 đô la Mỹ). Sau khi làm xong 10 đợt hoá trị này, bác sĩ sẽ tái khám lại.

Nay tôi tha thiết kính xin quý vị ân nhân giúp cho tôi số tiền trên để tôi chữa bệnh đặng có thể tiếp tục làm việc nuôi sống gia đình gồm vợ và 2 con còn nhỏ, mẹ già 79 tuổi, và ông chú bị bệnh thần kinh. Tất cả mọi người trong gia đình này đều trông đợi vào một mình tôi. Nếu tôi bệnh hoạn nằm một chỗ thì cả nhà đều không có cơm ăn và không có chỗ nương thân.

Một lần nữa, tôi tha thiết mong các cô bác nhận cho gia đình tôi lời cảm ơn chân thành này.

Kính thư
Nguyễn Đoàn Bá Minh Tâm và gia đình

Năm 2005, VOSA đã vận động các hội từ thiện khác cùng nhau giúp anh Minh Tâm 650 dollars để anh làm hoá trị. Hiện thời anh Tâm đã lành bệnh và có đầy đủ sức khoẻ để không những làm trả nợ được hai cái xe bị cháy của khách hàng mà còn nuôi sống được cả gia đình gồm bà mẹ già, ông chú thân kinh, vợ và 2 con còn nhỏ.

Anh Tâm và gia đình bây giờ rất vui, qua được cơn tuyệt vọng quẫn trí, bây giờ luôn lạc quan vào cuộc sống và tin rằng trên đời lúc nào cũng còn những người tốt.

*Đại diện
của
VOSA ở
Việt Nam,
chị Thu,
đang trao
tiền chữa
bệnh cho
anh Minh
Tâm năm
2005.*

Đây là một đoạn email của chị Thu (đại diện VOSA ở Việt Nam) báo cáo khi theo anh Tâm vào bệnh viện cho 2 đợt xạ trị sau cùng:

Thu đã đưa tiền cho anh Tâm để xạ trị 2 đợt sau cùng. Cuối cùng Thu đã theo anh vào phòng xạ trị. Thu đã được bác sĩ cho xem màn ảnh khi soi vết thương của Anh. Cả bác sĩ và cả Thu đều vô cùng mừng rỡ khi được thấy vết thương bên trong trạng thái không còn dấu tích di chứng qua ung thư nữa. Cả gia đình anh Tâm như reo lên mừng rỡ vì biết chắc chắn người thân mình đã thoát khỏi cái chết bởi căn bệnh hiểm nghèo. Mọi người đều ôm Thu và gửi lời vô cùng ơn các Hội đã giúp cho Anh Tâm chữa bệnh trong tình trạng cả gia đình đều sụp đổ tinh thần và đã có ý định cùng nhau chết theo Anh. Các anh chị đã làm 1 việc trần đay y nghĩa. **Một lần nữa các anh chị không nhưng cứu sống 1 mạng người mà cứu toàn gia đình 6 mạng người. Ba ngoài của anh Tâm nguyên quang đời con lại an chay niệm phật cầu xin cho các Anh chị được mạnh khỏe để tiếp tục con đường cứu giúp người nghèo.**